

8.4.2011

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47[א] לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש]. התשל"ט-1979

לכבוד

שר הבריאות

כב' שר,

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],

התשל"ט-1979

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות בא כוחו,
עוה"ד שני בצלאל מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי משרד הבריאות,
ירושלים.

הקבל

-נגד-

ד"ר יצחקוב שלמה ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רישיון מס', [REDACTED].

המקבל

1. הקובלנה -

ביום 7.4.2010 הגיש הד"ר בועז לב המשנה למנהל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד ד"ר יצחקוב שלמה ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רישיון מס' [REDACTED] [להלן- הנקבל], ואשר על פיה הנקבל לא העביר כרטיס טיפולים לשני מטופלים שלו למרות פניות חוזרות ונישנות, בכך התנהג התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה כאמור בסעיף 45[1] לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], תשל"ט-1979[להלן-הפקודה] להלן הפרשה הראשונה.

בתאריך 16.11.10 הגיש ד"ר בועז לב קובלנה מתקנת ובה הוספה פרשיה לפיה הנקבל לא השיב לתלונה שהוגשה נגדו על טיפול שהגיש למטופלת במרפאתו, בכך גילה

בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 45[1] לפקודת רופאי השיניים
[נוסח חדש], תשל"ט-1979[להלן: "הפקודה"].

התמיד להפר הוראות הפקודה, כאמור בסעיף 45[3] לפקודה.

הפר הוראה מתוראות חוק זכויות החולה התשנ"ו-1966, כאמור בסעיף 45[7] לפקודה.
להלן הפרשה השניה.

2. הוועדה-

שר הבריאות מינה ועדה לדון בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל [להלן הקובלנה] שחבריה היו
ד"ר שלמה זוסמן יו"ר, ד"ר חגי סלוצקי ועו"ד יגאל חיות.

הועדה קיימה שני דיונים, אחד ביום 14.11.10 והשני ביום 8.11.2011. בפני הוועדה הופיע
עו"ד בצלאל, ב"כ הקובל. המקבל לא התייצב לדיון.

3. האיתחים שבדקע הקובלנה-

עניינה של הקובלנה המתוקנת בשתי פרשיות:

1.3. פרשיה ראשונה – נשוא תלונתם של גב' [REDACTED] וזמר [REDACTED] [להלן: "המתלוננים"]:

שלגביה נטען כי בשנת 2004 עד שנת 2005 הנקבל העניק למתלוננים טיפולי שיניים
במרפאתו הפרטית.

לאחר סיום הטיפול המתלוננים פנו מספר פעמים למקבל בבקשה לקבל לידם את כרטיס
הטיפולים שלהם. למרות פניות חוזרות ונישנות הנקבל לא העביר את כרטיס הטיפולים
כמבוקש.

ביום 22.6.09 הגישו המתלוננים תלונה נגד הנקבל למשרד הבריאות.

לאחר הגשת התלונה, ביום 22.6.09, פנתה ד"ר עמליה מוטשניק מאגף להבטחת האיכות
במשרד הבריאות, במכתב לנקבל, ובקשה ממנו להעביר את החומר המבוקש למתלוננים.

הנקבל לא הגיב לפניה ולא העביר את החומר כמתבקש.

ביום 22.10.09 פנתה שוב ד"ר מוטשניק למקבל בכתב ובקשה לקבל תגובתו לתלונה.
הנקבל אף החזיר כי העדר מענה מהווה עבירה.

למרות זאת הנקבל לא השיב דבר.

ביום 29.11.09 נשלחה לנקבל פניה נוספת מאת ד"ר מוטשניק, למרות זאת הנקבל לא השיב.

ביום 14.1.10 שוב פנתה ד"ר מוטשניק לנקבל ובקשה את תגובתו. הנקבל הוזהר שנית למרות זאת לא התקבלה כל תגובה לפניה.

2.3. פרשיה שנייה- נשוא תלונתה של גב, [REDACTED] מתאריך 19.1.07 על טיפול שהעניק לה הנקבל במרפאתו, טיפול אשר כלל בניית גשר של 12 יחידות בלסת עליונה וטוטבת משלפת בת 8 יחידות בלסת תחתונה.

בתאריך 17.1.08 פנתה ד"ר מוטשניק אל הנקבל ובקשה תגובתו לתלונה.

בתאריך 24.9.08 הגיב הנקבל בכתב לתלונה. לתגובה ששלח לא צורפו העתק רשומה רפואית, כרטיס טיפול וצילומי רנטגן.

בתאריך 24.3.08 פנתה ד"ר מוטשניק אל הנקבל בכתב ובקשה לקבל את כל התיק הרפואי של המתלוננת, כולל צילומים וכן בקשה מענה לשאלות מקצועיות שהתעוררו לאחר תגובתו.

הנקבל לא הגיב לפניה זו, ולשיחות טלפוניות עימה. ביום 28.5.08 נשלחה אליו תזכורת בדואר רשום.

חרף כל זאת לא התקבלה כל תגובה מהנקבל.

4. ההליך לפני הוועדה-

1.4. בישיבה הראשונה שהתקיימה בתאריך 14.11.10 הופיעה לפני הוועדה עו"ד שני בצלאל

ב"כ הקובל. הנקבל או בא כוחו לא התייצבו.

ב"כ הקובל מסרה לוועדה כי יש בידה אישור מסירה מתאריך 18.7.10 שהקבלנה הגיעה לכאורה ליעדה סומן ת/2 לעניין העדר חתימת המקבל במקום המתאים טענה כי החתימה היא של הנקבל שק חתימה דומה מופיעה גם באישורי מסירה אחרים במקום המתאים (ראה ת/10) וזו כנראה הייתה טעותו של איש הדואר. כמו כן הגישה תעודת ביחר פרטים על נוסע המצביעה על כך כי הנקבל שהה בחו"ל בין התאריכים 30.6.2010 - 04.01.2010 סומן-ת/1.

ב"כ הקובל טענה כי המסירה נעשתה כדין ותמכה את דבריה, במקרה דומה, בהחלטת כבוד השופט זילר מיום 22.7.10 בעניין קובלנה נגד ד"ר קיסר גיא. בהתקיים הליך מסירה כאמור בס' 47(ב) לפק רופאי השניים דהיינו המצאת הקובלנה בדואר רשום-הליך המסירה הוא כדין ורואים בזאת מתן הזדמנות להגשת כתב הגנה ע"י הנקבל. ב"כ הקובל הוסיפה כי אומנם קיימים אישורי מסירה ועל גביהם חתימה הנראית כאילו של הנקבל אך אין לדעת בוודאות מי בפועל קיבל את החומר.

בשלב זה החליטה הוועדה להמשיך את הדיון ולשמוע את ראיות הקובל.

2.4 ב"כ הקובל טענה כי הקובלנה שבפנינו עניינה באי מתן תגובה לפניות משרד הבריאות שזו לדבריה "דרך נפלאה לחמוק מאימת הדין, לחמוק מלתת דין וחשבון"

ב"כ הקובל הגישה מסמכים המהווים ראיות להוכחת העובדות הנטענות בכתב הקובלנה. המסמכים התקבלו וסומנו בהתאמה-ת/1 עד ת/13.

בשלב זה העיר נציג היועמ"ש עו"ד חיות (בפרוטוקול נרשם בטעות ד"ר סלוצקי) כי מכיוון שהנקבל לא נוכח בדיון, הוועדה אומנם תקבל את הראיות אבל יש עדיין לתת הזדמנות לנקבל לסעון לגבי תקיפות הראיות ואולי אף לחקור לגביהן ויש לשמוע את תגובתו במידה שירצה. לפיכך ב"כ הקובל תשלח את הפרוטוקול והראיות למקבל. כמו כן יש להביא לידיעתו שבמידה ולא יענה ולא יופיע לדיון הבא הוועדה תישקול קבלת החלטה על מקיטת אמצעי משמעת נגדו גם בהעדרו.

ב"כ הקובל הודיעה כי הפרוטוקול ישלח בדואר רשום לנקבל. רופא שניים מחוזי ינסה לאתר את הנקבל ותפורסם הודעה בעיתון.

3.4 בתאריך 18.1.11 התכנסה הוועדה לשיבה שנייה. הופיעה בפניה ב"כ הקובל. הנקבל לא הופיע.

בפתח הישיבה ביקשה ב"כ הקובל להגיש קובלנה מתוקנת הנושאת תאריך 16.2.10. מהות התיקון הייתה הוספת פרשיה נוספת להלן "פרשיה שניה". (נשוא פרשיה זו נכתב בסעיף 2.3 לעיל). פרשיה זו התקבלה אצל ב"כ הקובל לאחר הגשת הקובלנה הראשונה. הקובלנה המתוקנת והפרוטוקול נשלחו למקבל בדואר רשום והפרסום בעיתון נעשה לאחר שהתקבל אישור מסירה.

ב"כ הקובל הגישה את תצלום הפרסום בעיתון -סומן ת/14. אישור מסירה-סומן ת/15. ב"כ הקובל ציינה כי לא עלה בידם לבצע מסירה אישית ע"י הרופא המחוזי.

ב"כ הקובל טענה כי בכך מוצו כל האפשרויות למתן הזדמנות לקובל להתגונן והוא כנראה בתר לא לממש זכות זו.

להוכחת העובדות שבקובלנה המותקנת – "הפרשיה השנייה" הגישה ב"כ הקובל אסופת מסמכים – סומנה ת/16.

4.4. ב"כ הקובל ביקשה להרשיע את הנקבל מאחר וחרף הפניות הרבות של משרד הבריאות, באמצעות דר' מוטשניק, כמפורט בכתב הקובלנה, לא השיב לפניות הרבות ולא המציא את החומר כפי שהתבקש לעשות. בכך הפר את פקודת רופאי השיניים ואת חוק זכויות החולה כאמור בכתב הקובלנה.

ב"כ הקובל, בקשה להרשיע את הנקבל למרות שהליך המשפטי נעשה שלא בפניו עקב אי התייצבותו לדיונים בפני הוועדה.

ב"כ הקובל הגישה לוועדה שלוש החלטות של כבוד השופט זיילר בהן הורשעו נקבלים במקרים דומים למקרה שבפנינו:

בעניינו של ד"ר גיא קיסר מתאריך 22.7.2010

בעניינה של ד"ר לילה גולדמן מתאריך 18.10.2009

בענייט של ד"ר שלום כהן מתאריך 2.12.2009

ב"כ הקובל טענה כי מוצו כל ההליכים בחוק ע"י התביעה כאמור בסעיף 47 (א) ו (ב) לפקודת רופאי השיניים, לרבות מסירה אישית בדואר רשום ובדואר שליחים וכן בפרסום בעיתון יומי למרות שהדבר אינו נדרש בחוק.

ב"כ הקובל טענה כי ע"פ הראיות שהגישה הנקבל לא הגיב ולא השיב לפניותיה של ד"ר מוטשניק ולא המציא את החומר הרפואי שהתבקש.

6. לאחר דיון עיון בחומר הראיות החליטה הוועדה בישיבתה המכחית, בתאריך 18.1.2011, להרשיע את הנקבל בשלושת סעיפי האישום שבכתב הקובלנה.

7. טיעונים לעניין אמצעי המשמעת-

ב"כ הקובל טענה כי קיימת בעיה אמיתית במיוחד בקרב רופאי השיניים שבחרים לא להגיב לפניות משרד הבריאות ולא מגיעים להליכים משפטיים בפני המשרד. לדבריה ועדת המשמעת צריכה לומר אמירה מפורשת בעניין וצריכה להטיל סנקציה משמעותית שתרתיע התנהגות הנקבל היא התנהגות פסולה שיש להוקיעה ולהטיל בגינה סנקציה משמעתית כבדה ביותר. כאן ציטטה קטעים נבחרים משלוש ההחלטות של כבוד השופט זיילר (כאמור

לעיל). חלק ממסורות ההליך המשמעתי הוא להביא לידיעת ציבור המטופלים והרופאים שמשרד הבריאות עושה ומטפל למניעת הישנות מקרים דומים, לרבות הטלת סנקציות משמעתיות במקרים אלה למען יראו וייראו.

ב"כ הקובל בקשה להגיש לוועדה תלונה נוספת נגד הנקבל, להצביע על דפוס התנהגות, כראייה לעניין העונש להראות שהנקבל התעלם גם בעבר מדרישות משרד הבריאות, (בעניין פרסום שלט במרפאת "מדי-שן"). הוועדה דחתה את הבקשה שכן מדובר בתלונה שלא התגבשה לכלל קובלנה.

ב"כ הקובל טענה כי לנקבל, לאור התנהגותו, אין הוא האישיות המתאימה לעסוק ברפואת שיניים. הוא לא רואה לנכון ליידע או למסור אינפורמציה לא למטופלים ולא למשרד הבריאות ויש בכך להשליך על המקצועיות שלו. בכך הוא מהווה סכנה אמיתית לשלום ציבור המטופלים. לפיכך מבקשת לבטל את רישיונו לצמיתות.

8. המלצת הוועדה-

כפי שעולה מהמתואר בשתי הפרשיות שבכתב הקובלנה הנקבל, באופן סיסטמטי התעלם מפניות המטופלים ומפניות משרד הבריאות. הנקבל לא השיב לפניית משרד הבריאות באמצעות ד"ר מוטשניק לקבלת תשובות והבהרות לתלונת מטופלים שהופם אליו ולא נענו. הנקבל התבקש למסור בפרשייה הראשונה כרטיס טיפולים. למרות פניות תוזזות ונשנות לרבות הזהרות חמורות ונשנות הנקבל לא השיב דבר. בפרשייה השנייה התבקש הנקבל ע"י ד"ר מוטשניק להמציא העתק רשומה רפואית, כרטיס טיפול וצילומי רנטגן וכן תיק רפואי. גם כאן הנקבל לא הגיב למרות שנעשו עימו שיחות טלפוניות בהן הוסבר לו ההשלכות של חוסר היענות לפנייה. חרף כל המכתבים, השיחות והאזהרות שנערכו עם הנקבל בחר הלה שלא להגיב והתעלם מהפניות אליו.

הוועדה סבורה שהתנהגותו כאמור לעיל מהווה זלזול ברשויות המדינה, פוגעת בשלום הציבור, הינה חמורה ובלתי ראויה בעליל.

התנהגותו של הנקבל כאמור לעיל מהווה התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים, מה גם שהנקבל התמיד בהתנהגותו זו לאורך שנים. אין ספק כי בהתנהגותו זו הפר הנקבל, ברגל גסה, את חוק זכויות התולה.

בהתנהגותו כאמור לעיל פעל הנקבל בניגוד לסעיפים 45 (1), (4) ו (7) לפקודת רופאי השיניים (נסח חדש), התשל"ט-1979. לפיכך הרשיעה הוועדה את הנקבל כאמור לעיל.

נחה דעתנו כי נעשו כל ההליכים הנדרשים ומוצו כל הדרכים ומעבר לכך, לתת לנקבל
ההחלטות להשמייע דברו כנדרש בסעיף 47 (א) ו(ב), לפקודה.

לאור התנהגותו החמורה והמזלזלת של הנקבל ברשויות המדינה, בציבור המטופלים,
התנהגות שנמשכה לאורך שנים, אנו סבורים כמי שמתנהג כך אינו ראוי להחזיק ברישיון
לעסוק ברפואת שיניים. לפיכך אנו ממליצים בפני כבוד השר לבטל את רישיונו של הנקבל
לצמיתות.

מוצאים אנו לראוי להביא את דבריו של כבוד השופט זיילר בעניינה של ד"ר לילה גולדמן
מתאריך 12.12.2009:

"רופא שאיננו מבין שחלה עליו חובה לספק למטופליו מידע על הטיפול שניתן להם כדי שיוכלו
להיוועץ ברופא אחר אם לשם קבלת חוץ, אם לשם טיפול, ורופא שאיננו מגיב לאורך שנים לפניות
מטופליו ולפניות רשויות הבריאות, איננו ראוי להמשיך ולשאת בהיתר לעסוק ברפואה. זוהי איננה
רק תגובה להתנהגות הבלתי אנושית והבלתי רפואית שתוארה לעיל, אלא גם (ואולי בעיקר) בשל
הסכנה לציבור מרופא שאינו מוכן ליידע איש, (לא את המטופלת ולא את רשויות הבריאות)
בפעילותו".

יגאל חיות, ע"ד
נציג היועץ המשפטי לממשלה

(-)
ד"ר סולצקי חגי
חבר

(-)
ד"ר שלמה זוסמן
יו"ר הוועדה

עמל חתום ש"י
 מנכ"ל האגף הממשלתי לממשלה
 חתום
 י"ר שלמה זוסמן
 י"ר הוועדה